Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru judecător: Iordachi Natalia Dosarul nr. 2ai-201/24
2-21177630-02-2ai-03062024

D E C I Z I E

05 decembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Având în componență:
Președintele completului , judecătorul Ana Panov
Judecătorii Natalia Mămăligă și Ala Malîi

examinând apelul declarat de lichidatorul „*****” SRL– Panciuc Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2024, la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „*****” SRL– Panciuc Adrian, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului „*****” SRL în persoana administratorului și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile,

c o n s t a t ă:

La data de 01.12.2021 creditorul S.R.L. „Agerlex Consulting” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 decembrie 2021 cererea introductivă, depusă de creditorul S.R.L. ”Agerlex Consulting” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. ”*****”, a fost admisă spre examinare.

Iar prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.02.2022 s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. ”*****” şi s-a dispus iniţierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea S.R.L. ”*****”, în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Panciuc Adrian, deținătorul autorizației nr. 98 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La data de 03.07.2023 lichidatorul Panciuc Adrian a depus o cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a S.R.L. ”*****”, în persoana administratorului statutar și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile.

În susținerea cererii a invocat că potrivit informaţiei prezentate de Agenţia Servicii Publice nr. 08/01P2153 din 28 decembrie 2021 în calitate de administrator statutar al debitorului S.R.L. „*****” figurează Rusu Alexei, iar în calitate de asociaţi cu cota parte a cîte 50% fiecare figurează Rusu Alexei şi Rusu Vasile.

A indicat că un temei ce probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar constitui acţiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) a Legii insolvabilităţii, şi anume ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii.

Atrage atenţia că persoanele cu funcţie de răspundere a debitorului nu au transmis administratorului provizoriu cât şi lichidatorului documentele activităţii economice a debitorului, precum şi nici evidenţa contabilă a acestuia, deşi au fost notificaţi prin notificarea administratorului provizoriu nr. 2i-725/21/988 din 15.12.2021 la sediul debitorului, notificarea nr. 2i-725/21/l din 04.01.2022 expediată în adresa administratorului statutar Rusu Alexei şi asociatului Rusu Vasile, notificarea nr. 2i/725/21/193 și ordinul lichidatorului nr. 2i-725/21/192 din 03.03.2022 expediate în adresa debitorului cât şi la domiciliul administratorului statutar Rusu Alexei şi domiciliul asociatului Rusu Vasile. Toate aceste notificări s-au întors la expeditor cu mențiunea factorului poştal „nereclamat”.

Menționează că, în cazul nepredării documentelor contabile, atât culpa, cît și legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu se prezumă, or, neţinerea contabilității este o faptă negativă, ce nu poate fi probată decât prin faptul pozitiv contrar. În condițiile în care administratorul statutar nu a predat documentele contabile ale debitorului insolvabil în termenul fixat de legiuitor, se naşte prezumţia că nu s-a ţinut contabilitatea respectivei societăţi. Această prezumţie poate fi răsturnată de partea pârâtă prin predarea documentelor către administratorul provizoriu/administratorul insolvabilităţii/lichidator. Nepredând actele financiar-contabile, nu se poate stabili dacă a fost ţinută contabilitatea în conformitate cu legea sau dacă au dispărut anumite documente contabile, iar sarcina probei faptului pozitiv cu privire şi la acest aspect revine tot pârâtului şi nu reclamantului, pentru care împrejurarea respectivă constituie un fapt negativ, imposibil de dovedit. Nepredarea actelor contabile prezumă relativ neţinerea contabilităţii în conformitate cu legea, ceea ce dă dreptul a se prezuma şi că fapta a cauzat intrarea debitorului în insolvenţă.

Relevă că simpla nepredare a documentelor contabile de către fostul administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societăţii, fară a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existenţa faptei delictuale, a prejudiciului şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi starea de insolvenţă.

În lipsa prezentării de către pârât a documentelor contabile, este imposibilă o analiză a modului în care a fost ţinută contabilitatea şi a cauzelor concrete care au

determinat insolvenţa, iar această situaţie este chiar rezultatul conduitei culpabile a pârâtului, care, în calitate de administrator statutar, are obligaţia de a evidenţia în contabilitate toate operaţiunile efectuate. Or, neîndeplinirea acestei obligaţii transferă în sarcina pârâtului obligaţia de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ţinere a contabilităţii şi că faptele sale nu au cauzat insolvenţă.

Concluzionează că Rusu Alexei şi Rusu Vasile, în calitate de conducători a entităţii juridice, prin omisiune continuă au încălcat obligaţiile prevăzute de mai multe acte normative cu privire la ţinerea contabilităţii, fapt prin care a comis acţiuni prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii.

Indică că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din mun. Chişinău din 19.12.2016 s-a dispus încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.A. „Ceproserving datoria rezultată din contractul de locaţiune nr. 43 din 01.02.2012, în mărime de 4488000 cu titlu de datorie şi 1 346,40 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 48 527,25 lei.

Indică că din motiv că creanţa nu a fost executată benevol la data de 08.06.2021 prin încheierea executorului judecătoresc Marianciuc Evelina a fost intentată procedura de executare silită în temeiul hotărârii menţionate supra.

La data de 09 iunie 2021 în temeiul contractului de cesiune a creanţei nr. 12 din 09.06.2021 semnat între S.R.L. „Agerlex Consulting” şi S.A. „Ceproserving” a fost cesionată creanţa rezultată din contractul de locaţiune şi Hotărârea nr. 2c-1099/1 din 19.12.2016.

Astfel, indică că odată cu apariţia incapacităţii de plată, administratorul statutar şi asociatul debitorului Rusu Alexei sau asociatul Rusu Vasile, urma să depună începând cu data de 18 ianuarie 2017, cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege. Termenul limită de înaintare a cererii introductive fiind 17.02.2017.

Consideră că membrul organului de conducere în calitatea acestuia de administrator statutar al S.R.L. „*****”, a încălcat prevederile legale menţionate și nu a manifestat diligenţa corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive, aceasta fiind înaintată de creditorul S.R.L. „Agerlex Consulting”, iar procesul de insolvabilitate fiind intentat prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 10.02.2022. Or, acesta a comis fapte ilicite, care se încadrează în dispoziția art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii, caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

Astfel, prin nerespectarea normelor imperative ale legislaţiei se confirmă caracterul ilicit al acţiunilor membrilor organelor de conducere al S.R.L. „*****”,

în persoana administratorului şi asociatului Rusu Alexei şi asociatului Rusu Vasile, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Subliniază că se solicită operarea răspunderii subsidiare nu numai pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiectul vizat a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea unor fapte expres şi limitativ enumerate la art. 248 din Legea insolvabilității, a căror consecințe sau materializat prin crearea, menţinerea şi aprofundarea stării de insolvabilitate.

Constată că sunt întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. „Ruscar Logistic" întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu.

Reiterează că debitorul S.R.L. „*****" nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanţelor validate de instanța de insolvabilitate, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanţelor creditorilor, iar astfel, consideră că unica modalitate de stingere a creanţelor creditorilor este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247 şi 248 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

În temeiul celor invocate a solicitat admiterea integrală a acţiunii; a atrage la răspundere patrimonială subsidiară persoanele cu funcţie de răspundere ale debitorului S.R.L. „*****" (în procedura falimentului simplificat), în persoana lui Rusu Alexei, administrator statutar/asociat şi a lui Rusu Vasile, asociat; a încasa în mod solidar de la Rusu Alexei și Rusu Vasile în contul debitorului S.R.L. "*****" a datoriei debitorului insolvabil față de creditorii validați în sumă de 48 554,85 lei.

Prin hotărârea Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „*****" SRL– Panciuc Adrian privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului „*****" SRL în persoana administratorului și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile și s-a încasat din contul SRL ***** în procedura falimentului simplificat cod fiscal 1006600015427 în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1992,12 (o mie nouă sute nouăzeci și doi) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 13 martie 2024 de lichidatorul „*****" SRL– Panciuc Adrian a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2024.

În motivarea apelului a invocat că, SRL „*****" a fost înregistrată în Registrul la 13 aprilie 2006. Potrivit Registrului de Stat a persoanelor juridice debitorului, i-a fost atribuit număr unic de identificare şi cod fiscal: 1006600015427, sediul actual al debitorului este înregistrat în mun. Chişinău, bd. Constantin Negruzzi, nr 2, ap. 510A. În calitate de administrator figurează Rusu

Alexei. Asociaţi ai debitorului figurează Rusu Alexei cu cota de 50 % şi Rusu Vasile cu cota de 50%.

Comunică că SRL „Agerlex Consulting” s-a adresat Judecătoriei Chişinău sediul Central cu cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de SRL „*****” din motivul incapacităţii de plată a creanţelor pe care le înregistrează.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Central din 07 decembrie 2021 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Agerlex Consulting” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL „*****”.

Potrivit aceleiași încheieri, în scopul prevenirii modificării bunurilor debitorului, s-a dispus aplicarea mai multor măsuri de asigurare, inclusiv aplicarea interdicției de înstrăinare de către debitor a bunurilor sale, a fost suspendată executarea silită asupra bunurilor debitorului. Conform încheierii date, în calitate de administrator provizoriu al întreprinderii debitoare a fost desemnat Panciuc Adrian, care a fost obligat să execute măsurile de asigurare aplicate de către instanţa de insolvabilitate. În acelaşi timp, în scopul constatării existenţei şi mărimii masei debitoare a SRL „*****”, de la organele ce deţin registre de stat şi duc evidenţa bunurilor înregistrate în proprietatea debitorului, au fost solicitate datele privind proprietatea înregistrată după întreprinderea administrată, mărimea şi componenta acesteia pentru a verifica datele din cererea introductivă depusă de debitor şi a verifica existenţa temeiurilor intentării procesului de insolvabilitate, cât şi a datelor din evidenta contabilă a întreprinderii.

Menționează că potrivit informaţiei Agenţiei Servicii Publice, SRL „*****” (debitorul), conform datelor, nu deţine bunuri imobile sau mobile.

Potrivit informației Băncii Naţionale a Moldovei, SRL „*****” nu s-a adresat pentru deschiderea conturilor în străinătate şi nu a notificat banca în vederea obținerii creditelor sau împrumuturilor de la persoane nerezidente.

Potrivit informaţiei Serviciului Informaţional al Rapoartelor Financiare de pe lângă Biroul Naţional de Statistică Rapoarte financiare au fost prezentate de către SRL „*****” pentru anul 2012. Astfel, nu poate fi analizată în comparaţie activitatea economică a debitorului.

Notificând băncile comerciale din Republica Moldova s-a constatat că SRL „*****” deţine conturi curente în BC „Mobiasbancă” SA, soldul căreia constituie 0 lei, asupra caruia sunt deja aplicate sechestre de către executori judecătoreşti, fapt ce face imposibilă activitatea debitorului în afara unui proces de insolvabilitate. Un alt cont activ nu a fost identificat. Astfel, ţinând cont de faptul că în perioada de observaţie nu au fost identificate bunuri mobile, sau imobile, precum şi solduri financiare în contul bancar, s-a propus constatarea insolvabilităţii şi intentarea procedurii simplificate a falimentului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău sediul Central (dosar nr. 2i-725/21) din 10 februarie 2022, a fost constatată insolvabilitatea SRL „*****”, intentată procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea debitorului SRL „*****”, codul fiscal 1006600015427, cu sediul în mun. Chişinău, bd. Constantin Negruzzi 2, ap.(of) 510A, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Panciuc Adrian.

Menționează că în cadrul procesului de insolvabilitate au fost validaţi creditorii: Rangul V: SRL „Agerlex Consulting” - creanţă în valoare de 48527,25 lei, Rangul VI: Serviciul Fiscal de Stat - creanţă în valoare de 27,60 lei. Suma totală a creanţelor validate este în valoare de 48554,85 lei.

Susține că până în prezent persoanele cu funcţie de conducere a SRL Trans Logistic” nu i-au transmis actele de strictă evidenţă şi de evidenţă contabilă, fapt ce face imposibil de a stabili dacă debitorul insolvabil, dispune de creanţe debitoriale**.**

Relatează că potrivit informației prezentate de Agenţia Servicii Publice nr. 08/01P2153 din 28 decembrie 2021 în calitate de administrator statutar al debitorului SRL „*****” figurează cet. Rusu Alexei, iar în calitate de asociaţi cu cota parte a câte 50% fiecare figurează cet. Rusu Alexei şi cet. Rusu Vasile.

Întru probarea temeiniciei cererii de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, comunică că unul din temei ce probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar constitui acţiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) a Legii insolvabilităţii, şi anume ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii.

Indică că persoanele cu funcţie de răspudere a debitorului nu au transmis administratorului provizoriu cât şi lichidatorului documentele activităţii economice a debitorului, precum şi nici evidenţa contabilă a acestuia, deşi au fost notificaţi prin notificarea administratorului provizoriu, dar avizele poștale s-au întors la expeditor cu mențiunea ,,nereclamat”.

Menționează că, în cazul nepredării documentelor contabile, atât culpa, cât şi legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu se prezumă, or, neţinerea contabilităţii este o faptă negativă, ce nu poate fi probată decât prin faptul pozitiv contrar. În condiţiile în care administratorul statutar nu a predat documentele contabile ale debitorului insolvabil, în termenul fixat de legiuitor, se naşte prezumţia că nu s-a ţinut contabilitatea respectivei societăţi. Această prezumţie poate fi răsturnată de partea pârâtă prin predarea documentelor către administratorul provizoriu/administratorul insolvabilităţii/lichidator. Nepredând actele financiar-contabile, nu se poate stabili dacă a fost ţinută contabilitatea în conformitate cu legea sau dacă au dispărut anumite documente contabile, iar sarcina probei faptului pozitiv cu privire şi la acest aspect revine tot pârâtului şi nu

reclamantului, pentru care împrejurarea respectivă constituie un fapt negativ, imposibil de dovedit. Nepredarea actelor contabile prezumă relativ neţinerea contabilităţii în conformitate cu legea, ceea ce dă dreptul a se prezuma şi că fapta a cauzat intrarea debitorului în insolvenţă. Prin urmare, simpla nepredare a documentelor contabile de către fostul administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societăţii, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existenţa faptei delictuale, a prejudiciului şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi starea de insolvenţă.

Reiterând cele spuse şi raportându-le la temeiurile invocate, se atestă cu certitudine că cet. Rusu Alexei şi Rusu Vasile, în calitate de conducători a entităţii juridice, prin omisiune continuă au încălcat obligaţiile prevăzute de mai multe acte normative cu privire la ţinerea contabilităţii, fapt prin care a comis acţiuni prevăzute de *art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii.*

Relatează că deşi au fost invocate argumente similare în cererea de chemare în judecată, privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a „*****” SRL, instanţa de fond a respins aceste argumente invocând precum că „lichidatorul Panciuc Adrian întemeindu-si cererea de atragere la răspundere subsidiară pe art. 248 alin. (1) lit, e) din Lesea insolvabilităţii, nu a demonstrat cum fapta ilicită ”de nepredare a actelor contabile” a cauzat insolvabilitatea întreprinderii. Mai mult ca atât, nici nu au fost demonstrate elementele răspunderii delictuale pentru această faptă ilicită, inclusiv, care este prejudiciul cauzat în legătură cu această faptă ilicită imputată. Prin urmare, nu au fost demonstrată nici elementul răspunderii pentru fapta ilicită prevăzută la art. 248 alin. (1) lit, e) din Lezea insolvabilităţii. ”

Consideră aceste argumente a instanţei neprobate, concluzie pripită, nebazată pe careva probe legale sau norme legislative.

La caz, urmează de reţinut că la acest temei fapta ilicită comisă de către organele de conducere este clară şi evidentă, reieşită nu doar din norme imperative legale, dar şi din acte judecătorești emise tot de instanța de insolvabilitate. Or, prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Central din 07 decembrie 2021 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Agerlex Consulting” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL „*****”.

Astfel, odată cu admiterea spre examinare a cererii introductive, instanţa de insolvabilitate a dispus ca organele de conducere a debitorului - să transmită administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniu său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare.

Indică că simpla nepredare a documentelor contabile de către fostul administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societăţii, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existenţa faptei delictuale, a prejudiciului şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi starea de insolvență. În lipsa prezentării de către pârât a documentelor contabile, este imposibilă o analiză a modului în care a fost ţinută contabilitatea şi a cauzelor concrete care au determinat insolvenţa, iar această situaţie este chiar rezultatul conduitei culpabile a pârâtului, care, în calitate de administrator statutar, are obligaţia de a evidenţia în contabilitate toate operaţiunile efectuate. Or, neîndeplinirea acestei obligaţii transferă în sarcina pârâtului obligaţia de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ţinere a contabilităţii şi că faptele sale nu au cauzat insolvenţa.

Mai indică că prin Hotărârea Judecătoriei Rîşcani din mun. Chişinău din 19 decembrie 2016 s-a dispus încasarea de la SRL „*****” în beneficiul SA „Ceproservii datoria rezultată din Contractul de Locaţiune nr. 43 din 01.02.2012, în mărime 44880,00 cu titlu de datorie şi 1346,40 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma 48527,25 lei. Din motiv că creanţa nu a fost executată benevol la data de 08.06.2021, prin încheierea executorului judecătoresc Marianciuc Evelina a fost intentată procedura executare silită în temeiul hotărârii menţionate supra.

Menționează că la data de 09 iunie 2021 în temeiul contractului de cesiune a creanţei nr. 12 din 09.06.2021 semnat între SRL „Agerlex Consulting” şi SA „Ceproserving” a fost cesionată creanța rezultată din contractul de locaţiune şi Hotărârea nr. 2c-1099/16 din 19.12.2016. Hotărârea a devenit definitivă la data de 18 ianuarie 2017, însă creanţa nu a fost executată până în prezent ceea ce dovedește faptul că debitorul se afla deja în incapacitate de plată.

Susține că odată cu apariţia incapacităţii de plată, administratorul statutar şi asociatul debitorului, Rusu Alexei sau asociatul Rusu Vasile, urmau să depună începând cu data 18 ianuarie 2017, cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilii urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului 30 zile prevăzut de lege. Termenul limită de înaintare a cererii introductive fiind 17.02.2017. Prin urmare, este evident că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-şi onora obligaţiile pecuniare faţă de creditori în perioada gestionării acesteia de către membrii organelor de conducere, în persoana administratorului Rusu Alexei şi a asociatului Rusu Vasile, şi totodată, obligat prin lege în asemenea circumstanțe, să depună în termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de aceştia.

Astfel, membrul organului de conducere în calitatea acestuia de administra statutar al SRL „*****”, a încălcat prevederile legale menţionate supra nu a manifestat diligenţa corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive,

aceasta fiind înaintată de creditorul SRL „Agerlex Consulting”, iar procesul de insolvabilitate fiind intentat prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) nr.2i-725 din 10.12.2022. Or acesta a comis fapte ilicita care se încadrează în dispoziţia *art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii.*

La caz este evident, că cet. Rusu Alexei, în calitate de administrator şi asociat al debitorului cât şi cet. Rusu Vasile în calitate de asociat al debitorului neîntemeiat a omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentării procesului de insolvabilitate, faptă ilicită, care se încadrează în dispoziţia *art. 248 aIm (1) lit. h),* caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului â» insolvabilitate conform prevederilor *art. 14 din Legea insolvabilităţii.*

Comunică că restanţele întreprinderii insolvabile au apărut pentru perioada când administratorul statutar Rusu Alexei şi asociatul Rusu Vasile aveau dreptul de a gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acţiunile date au cauzat apariţia stării de insolvabilitate a întreprinderii. Organele de conducere ale SRL „*****” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Mai indică că în tabelul definitiv al creanţelor sunt creanţe validate la rangul VI deţinute de Bugetul de Stat, calculate ca rezultat al neexecutării corespunzătoare a obligaţiilor fiscale, ca rezultat al desfăşurării a activităţii economice, or în acest caz, putem există prejudiciu cauzat, care putea fi evitat, indiferent că acest prejudiciu este mic, dar acesta totuşi există. În acest sens argumentele instanţei de fond precum că nu există prejudiciu cauzat nu pot fi reţinute.

La caz, este important de subliniat, că se solicită operarea răspunderii subsidiare nu numai pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că, prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiectul vizat a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea unor fapte expres şi limitativ enumerate la art. 248 din Legea insolvabilităţii, a căror consecinţe s-au materializat, prin crearea, menţinerea şi aprofundarea stării de insolvabilitate.

Consideră că sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „*****” întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu. Prezenţa măcar a unui singur indice din temeiurile independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului în sensul Legii insolvabilităţii, constituie un temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare faţă de creditorii debitorului.

Reiterează că debitorul SRL „*****”, nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanţelor validate de instanţa de insolvabilitate, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea

stingerii creanţelor creditorilor, iar astfel, consideră că unica modalitate de stingere a creanţelor creditorilor este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247 şi 248 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

Astfel, în circumstanţele expuse supra şi condiţiile stabilite de legislaţie se atestă vinovăţia lui Rusu Alexei în calitate de asociat şi administrator al SRL „*****” SRL şi Rusu Vasile în calitate de asociat al SRL „*****” de crearea stării de insolvabilitate a acestuia, or, răspunderea subsidiară a acestora, la caz, este inerentă.

Reiterează că lipsa masei debitoare a SRL „*****”, precum şi comportamentul dolosiv din partea lui Rusu Alexei şi Rusu Vasile, care a fost demonstrat în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară, impune necesitatea aplicării măsurilor de asigurare în cazul dat.

Solicită admiterea apelului, cu casarea hotărîrii instanței de fond și soluționarea în fond a problemei.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) -(3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se

pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, la data de 01.12.2021 creditorul S.R.L. „Agerlex Consulting" a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „*****".

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.02.2022 s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. "*****" şi s-a dispus iniţierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea S.R.L. "*****", în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Panciuc Adrian, deținătorul autorizației nr. 98 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La data de 03.07.2023 lichidatorul Panciuc Adrian a depus o cerere de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a S.R.L. "*****", în persoana administratorului statutar și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

Prin hotărârea Chișinău, sediul Centru din 27 februarie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „*****" SRL– Panciuc Adrian privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului „*****" SRL în persoana administratorului și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile și s-a încasat din contul SRL ***** în procedura falimentului simplificat cod fiscal 1006600015427 în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1992,12 (o mie nouă sute nouăzeci și doi) lei.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind legală soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către lichidatorul „*****" SRL Panciuc Adrian cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acţiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așadar, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data

intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul judiciar remarcă că, prin cererea de chemare în judecată, lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”, Panciuc Adrian a formulat pretențiile sale în privința organelor de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată „*****” în persoanelor cu funcție de răspundere Rusu Alexei și Rusu Vasile, invocând prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

Instanța de apel a stabilit că, lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”– Panciuc Adrian pretinde atragerea la răspundere a lui Rusu Alexei și Rusu Vasile cu încasarea a sumei 48 527,25 lei în beneficiul Societății cu răspundere limitată „*****”.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii, și anume: existenţa prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existenţa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia persoanei a cărei răspundere se cere. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Astfel, se constată că, lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”– Panciuc Adrian, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Instanța de apel remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Prin urmare, aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În calitate de temei de drept pentru atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a „*****” SRL în persoana lui Rusu Vasile și Rusu Alexei sunt invocate prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității lit. e) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Conform alin. (4) și (5) al aceluiași articol, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii. Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Or, pentru întrunirea exigențelor înaintate față de răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului, este necesar de stabilit următoarele circumstanţe/condiţii: a) în privinţa întreprinderii debitoare să fie intentat procesul de insolvabilitate; b) Cererea de atragere la răspundere să fie înaintată de administratorul insolvabilităţii sau lichidatorul întreprinderii debitoare, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim; c) Să fie identificate persoanele pasibile de răspundere pentru apariţia stării de insolvabilitate a debitorului; d) Apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care persoanele pasibile răspunderii subsidiare şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului; e) Prin acțiunile persoanelor responsabile să fi fost cauzată insolvabilitatea întreprinderii. De aici rezultă şi concluzia că urmează de stabilit în mod cert 3 semne componente ale răspunderii: acțiunea/inacțiunea persoanelor responsabile, urmarea sub formă de insolvabilitate a întreprinderii, legătura de cauzalitate dintre comportamentul comisiv/ omisiv şi rezultatul prejudiciabil; f) Măsura de suportare a datoriile debitorului insolvabil să nu fie prescrisă extinctiv;

g) Suportarea datoriilor debitorului insolvabil poate fi dispusă doar în privinţa unei părţi anumite.

Conform art. 247 alin. (1) al Legii insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Potrivit art. 247 alin. (2) prevederile alineatului (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, Colegiul judiciar relevă următoarele.

Instanța de apel constată că, lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****” SRL – Panciuc Adrian a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere pe motiv că, nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Inacţiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

După cum a stabilit și instanța de fond, pentru a stabili vina şi a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă, Colegiul judiciar consideră că, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ale debitorului, or lichidatorul nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acţiunilor ilegale din partea acestei persoane.

Mai mult ca atât, lichidatorul nu a argumentat cu cît au crescut creanțele de la această dată, ori care datorii puteau fi evitate prin depunerea cererii introductive în termen. Or, legiuitorul a prevăzut că, doar prejudiciul aflat în legătură cauzală cu nedepunerea cererii poate fi pus în sarcina organelor de conducere a întreprinderii. Mai mult ca atît, nu este demonstrat nici elementul special prevăzut de art. 248 din Legea insolvabilității și anume că nedepunerea cererii introductive a cauzat insolvabilitatea debitorului S.R.L. ”*****”.

Referitor la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 lit. e) din Legea insolvabilității, Colegiul reține următoarele.

Lichidatorul Panciuc Adrian întemeindu-și cererea de atragere la răspundere subsidiară în baza art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, nu a demonstrat cum fapta ilicită ”de nepredare a actelor contabile” a cauzat insolvabilitatea întreprinderii.

Mai mult ca atît, nici nu au fost demonstrate elementele răspunderii delictuale pentru această faptă ilicită, inclusiv, care este prejudiciul cauzat în legătură cu această faptă ilicită imputată.

Reieșind din cele expuse mai sus, și având în vedere faptul că lichidatorul depunând cererea de atragere la răspundere subsidiară nu a probat toate elementele răspunderii delictuale pentru temeiurile de atragere la răspundere subsidiară invocate și elementul special prevăzut de art. 248 alin.1) lit.e) din Legea insolvabilității, Colegiul concluzionează că instanța de fon întemeiat a respins această pretenție ca neîntemeiată.

Colegiul notează că instituția răspunderii subsidiare, art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, prevede expres că, la cererea administratorului insolvabilității/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile

debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea. Atât norma legală imperativ indică că, pot fi suportate de membrii organelor de conducere doar o parte din datoriile debitorului insolvabil. Însă, lichidatorul solicită încasarea de la pârâții Rusu Vasile și Rusu Alexei a sumei totale a creanțelor sale validate în tabel, în mărime de 48 527,25 lei.

Deci, instituția răspunderii subsidiare nu este aplicabilă în speța dată, deoarece vreo careva culpă pentru cauzarea stării de insolvabilitate a întreprinderii, nu s-a depistat.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate just a conchis asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară și a respins acțiunea.

Urmează a fi supus criticii afirmațiile apelantului ichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”– Panciuc Adrian că, instanța nu s-a expus asupra argumentelor invocate de acesta, deoarece din hotărârea contestată se atestă cu certitudine că prima instanță a oferit răspunsuri la fiecare argument indicat în cererea de atragere la răspundere subsidiară.

Astfel, instanța de fond a supus aprecierii toate argumentele invocate de către apelant în cererea de atragere la răspundere subsidiară, identificând care sunt condițiile atragerii la răspundere subsidiară și stabilind că în speță, cererea de atragere la răspundere subsidiară nu reține circumstanțele și/sau împrejurări de facto cărora li s-a datorat survenirea stării de insolvabilitate a întreprinderii debitoare.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele apelantului invocate în apelul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate și urmează a fi respinse.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că, instanța de insolvabilitate a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunțând o hotărâre legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menține hotărârea contestată.

Totodată, avînd în vedere faptul că, apelul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”– Panciuc Adrian, în cauza la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „*****” SRL– Panciuc Adrian, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului „*****” SRL în persoana administratorului și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile, a fost respins, taxa de stat în beneficiul statului pentru examinarea cererii de apel în mărime de 1692,39 lei urmează a fi încasată din contul societății cu răspundere limitate “Alfatelecom”, care urmează a fi achitată nu mai tîrziu de 6 luni de la data adoptării deciziei.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 alin. (1) lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „*****”– Panciuc Adrian.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2024, la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul „*****” SRL– Panciuc Adrian, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului „*****” SRL în persoana administratorului și asociatului Rusu Alexei și asociatului Rusu Vasile.

Se încasează din contul societății cu răspundere limitate „*****” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1692,39 (una mie șase sute nouăzeci și doi lei) 39 bani care urmează a fi achitată nu mai tîrziu de 6 luni de la data adoptării deciziei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător: Ana Panov

Judecători: Natalia Mămăligă

Ala Malîi